

stilles ingen som helst Krav om, at nogen skal yde noget til dem. Højskolernes Elever ere Sønder og Døtre af den danske Gaardmandsstand, der, selv om de ikke ere rige, dog heller ikke hører til Samfundets fattige Klasser, men man forlanger ikke, at Gaardmændene skulle yde nogen Beting til Højskolerne for at faa de 470,000 Kr. Højskolerne ere i Regelen stiftede af Enkeltmænd og drives som privat Forretning med mere eller mindre Støtte. De tekniske Skoler have ikke mellem 8,000 og 9,000 Elever, men omtrent 20,000 Elever, og disse Elever komme overvejende fra Samfundets fattigere Klasser. Til dem ydes der mindre end til de 8,000 Højskoleelever, og for at beholde dette mindre Beløb stilles der endda det Krav til dem, at de skulle yde mere end de allerede gøre. Det forekommer mig, at dette kan ikke opretholdes, naar man ikke stiller en tilsvarende Fordring til dem, der have Nyttens af at opretholde Højskolerne. Der maa Behandlingen være ens. Det kommer næsten til at se ud — hvis man vil bruge stærke Ord —, som om man straffer dem, der yde frivilligt, og begunstiger dem, som intet yde, uagtet deres Evne rimeligvis gennemsnitlig er større end deres, der yde.

Det er altsaa Bevillinger, som jeg i høj Grad vil anbefale at genindsætte med den Størrelse, de have paa den nugældende Finanslov. Jeg forstaar Meningen med Sparekommissionen saaledes, at det ikke har været dens Rolle at være det, en æret Taler kaldte dens Formand, Overminister eller i det hele at være Højesteret, men dens Opgave var at gennemgaa Finansloven og sætte Fingeren paa de Punkter, hvor den mente, der kunde foretages Nedsættelser, medens Regering og Rigsdag er den Højesteret, som kan tage disse Henstillinger til Følge eller gaa imod dem. Det have vi forhaabentlig fuld Frihed til, og jeg haaber, vi ville gaa imod de Nedsættelser af Bevillingerne til Fagskolerne og de tekniske Skoler, som Sparekommissionen har foreslaaet.

Af de øvrige Bevillinger, som høre under Indenrigsministeriet, skal jeg kun flygtigt nævne en. Der har i to Aar været bevilget 300 Kr. til det internationale Mellemsstandsforbund. Det er en Sammenslutning, som har dannet sig i hele Mellemeuropa. Den har, foruden enkelte Mænds Tilskud, haft Tilskud fra alle de mellemeuropæiske Stater. Hvad de 300 Kr. angaar, tilstaa jeg, at jeg tror ikke, der sker vort Land den fjerneste Skade ved at slette dem, og det ligger i, saa vidt

jeg har erfaret, at vort Land i denne Sammenslutning er Foregangslandet og derfor har alt det, som man stræber efter at faa i denne Sammenslutning. Derfor ser det ud til, at vi ville indhøste meget lidt Beløring. Men vi komme altsaa til i denne Sammenslutning at staa som de ledende og de førende, og det kunde være en Grund, om der ikke var anden, til at opretholde Bevillingen. Det vil komme til at se uhyggeligt ud, at den danske Stat, efter at have betalt 300 Kr. til dette internationale Samfund, som studerer Mellemsstandens Forhold og lader trykke og fremskaffe Oplysninger derom, melder: Nu ere vi blevne saa fattige, at vi ikke have Raad til at give 300 Kr. Jeg vil spørge, om det er en Besparelse, som overfører Udlandet er 300 Kr. værd. Det forekommer mig, at man af den Grund skulde bevare det ringe Tilskud.

Til sidst er der nogle Nedsættelser af tilsvarende Art under Kultusministeriets Budget, som jeg vil fremdrage. Der er en hel Række Tilskud til videnskabelige Foreninger, som ere blevne i høj Grad beskaarne. Jeg vil ikke gennemgaa dem alle, men nævne et enkelt Eksempel, som jeg kender, og jeg vil gøre det, fordi det, der er overgaaet det, kan tjene som fulgyldigt Mønster paa, hvad der er overgaaet de andre. Der er noget, som hedder Naturhistorisk Forening, som er opført paa den nuværende Finanslov med 3,000 Kr. Sparekommissionen har foreslaaet at nedsætte de 3,000 Kr. til 400 Kr., saa at man altsaa har strøget 2,600 Kr. Nu er Medlemskontingentet i denne Forening, som jeg før sagde, 800 Kr. Jeg antager, at Meningen med at lade den beholde 400 Kr. er, at det er Halvdelen af de 800 Kr., idet denne Forening skulde have halvt saa meget, som de i den interesserede selv yde. Denne Forening er stiftet i 1833 af to berømte Naturforskere, Schou og Eschricht, for at udbrede naturhistorisk Kundskab i Danmark, og det gør den dels ved Udgivelsen af et videnskabeligt Tidsskrift, dels ved at afholde folkelige Foredrag og dels i de senere Aar ved at udgive en dansk Fauna, en Beskrivelse af alle danske Dyrearter. Foreningen har godt 160 Medlemmer. Medlemsantallet har i de forløbne 70—80 Aar holdt sig omtrent konstant. Vi kunne sige, at gennemsnitlig har den haft 150 Medlemmer, som hver giver 6 Kr. Det er givet, at der er ikke een af disse 150 Medlemmer, som faar en eneste Øre for sine 6 Kr. Det er ikke en Interesseforening, hvor man skaffer no-